

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 7. De proprietatibus Mortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

sed horrore peccati, & amore virtutis illud declinat.

Quae in hac meditatione generatim dicta sunt, apertiora fient, ex ijs quae in sequentibus, de quatuor hominibus novissimis; & particularibus, quae septem capitalibus peccatis respondent, animaduersiombus, dicentur.

MEDITATIONES DE HOMINIS NOVISSIMIS, ad excitandum peccati odium.

MEDITATIONES de hominibus NOVISSIMIS, quae sunt, MORS, & SEPULTURA; IUDICIUM particulare & vniuersale; INFERNVS, PURGATORIUM; & GLORIA caelestis: efficacissima sunt ad permouendas hominum mentes, ad peccati detestationem, & firmum animi propositum concipiendum, illud totis viribus fugiendi. Nam propterea inquit Ecclesiasticus. *a Memorare nouissima tua, & in aeternum non peccabis. Moyses quoque his verbis Israeliticum populum affa: ur. b Vtinam saperent & intelligerent, ac NOVISSIMA prouiderent: quibus indicat veram sapientiam, intelligentiam, & prouidentiam nostram, consistere in meditatione, ac ruminacione diligenti earum rerum, quae in fine vitae nobis euenturae sunt: sic eas praueeniendo, vt ne imperatos opprimant. Nomina* *rim verò, MORTIS meditatio eam vim ha-*

a Eccles. 7.

40.

b Deut. 32.

29.

bet, vti quotidiana docet experientia. ac propterea omnes, in quacung, trium viarū, PURGATIVA, ILLUMINATIVA, & VNITIVA versentur, vtilissimè sese in ea exercebunt, diuerso licet sine. TYRONES, ad peccatorum suorum purgationem, priusquam mors illos occupet, & imprudentes è medio tollat; PROFICIENTES, vt totis viribus virtutū acquisitioni instent: statuētes secum, tempus merendi esse breuissimū, & illud velocissimè præcideret; PERFECTI, vt res omnes conditas perficere atq, ex animo contemnant, ingentiq, desiderio Creatori suo per amorem coniungi atq, vniri satagant: Quamobrem, et si tradimus considerationes, quæ omnibus vniuersim cōducant; sed eas maximè, quæ conferunt ad Purgatiuam, de qua nunc agimus.

MEDITATIO VII.

DE PROPRIETATIBVS
Mortis.

IN hac meditatione, nonnullas MORTIS proprietates proponemus: finesque, quos in illis Deus, nostre vtilitatis causâ potissimū spectauit: quas ad tria præcipua capita reducemus.

PUNCTVM I.

PRIMA igitur MORTIS proprietas est, quod sit *a* certissima, ita vt nullus omnino, tempore à Deo præstituto, eam possit euadere.

a Heb. 9. 27.

CIRCA quod *primò* mihi expendendum erit: Deum iam inde ab æterno *b* *mensuratos* apud se *habere annos vitæ* vniuscuiusq; hominis; imò mensem, diem, & horam, in qua quisque moriturus sit, in notato habere, *qui* (vti S. Iob ait) *c* *præteriri non poterunt*; nec Regum aut summorum huius mundi Monarcharum aliquis sibi vel alteri, vel vnicum vitæ momentum potest adijcere, ad id, quod Deus decreuit, Ac proinde, sicut in hanc lucem ingressus sum, die & hora, qua Deo placuit, non ante: ita lucem quoque hanc desideram die, & hora, qua Deo visum fuerit, non postea: vt hinc intelligam, me omnem diem, quo vivo, ex gratia ab eo accipere; sicut eos, quibus vixi, eadē gratiā accepi: cum Deus spatia vitæ meæ potuerit abbreviare atq; præscribere, quemadmodum alijs fecit; qui vel in utero matris, vel in pueritia viuere desierunt. Igitur, cum vita mea à Deo tota dependeat, iustum est, me vniuersum illius tēpus, in eius seruitiū, qui illam mihi impertitur, impendere; ac pro summa ingratitude reputare, vel vnicum illius momentum, in eius offensione consumere.

b Psal. 38. 6.

c Iob. 14. 5.

SECUNDò, recolam, Deum hos suo decreto, nonnullis hominibus, dies, quibus supra,

E 4

terram

terram, iuxta naturalem suam complexionem
viuere poterant, abbreviare, vel producere,
propter secretos suauissimæ suæ prouidentie
fines. Nonnullis enim propter suas, vel alio-
rum sanctorum orationes dies vitæ prorogati:

a 4. Reg. 20.
6.

quemadmodum fecit d *Ezechia Regi*, cui, *quin-
decim annos vitæ adiecit*, eò quòd magna cum
instantia, & lachrymis id postulasset; idem
quoq; accidit in defunctis, miraculosè ad san-
ctorum preces resuscitatis. ALIIS vitam ab-
breuiat vel ad ipsorum salutem, dum (vt ait

b Sap. 4. 11.

Sapiens) *brapit illos in infantia, ne malitia mu-
taret intellectum illorum, aut fictio deciperet
animas eorum*: vel è contrario in pœnam gra-
uium scelerum, præcidendo eorum gressus, ne
grauiora alia, prioribus adijciant. Nam idcir-
cò Dauid de talibus ait. c *Viri sanguinum &
doloſi non dimidiabunt dies suos*. Nonnunquam

c Psal. 54.
24.

vitam aliquibus breuiat, in leuioris alicuius
criminis punitionem; quemadmodum euenit
d Prophetæ illi, qui alterius astutia circum-
uentus, manducauit in loco, in quo Deus illi
cibum sumere prohibuerat.

d 3. Reg. 13.
24.

Ex quibus omnibus eliciam firmum propo-
situm, ita deinceps vitam meam instituendi, vt
Deus propter peccata mea illam non abbrevi-
et, rogans illum cùm Dauide: e *Ne reuocet
me in dimidio dierum meorū*, accelerata mor-
te: memento, annos tuos æternos esse; ideo-
que meorum, qui pauci sunt, commiseratione
tangere.

e Psal. 103.
25.

PUNCTVM II.

SECUNDA MORTIS proprietas est, eam, quoad diem, locum, & modum, esse omnibus hominibus incertissimam, soliꝫ Deo manifestam.

CIRCA quòd primò, mecum expendam, neminem scire posse diem & horam, qua sibi sit moriendum; neque locum aut occasionem, qua mors ipsum occupabit; nec mortis genus, quo sit ex hac vita tollendus, naturaline (præuia nimirum infirmitate, quâuis incerto morbi genere) an verò violenta; vt igne, aqua, hominum aut ferarum violentiâ; an fulmine de cœlo, regulâ fortuito è tectò delapsa; an demum alio mortis violentæ genere necandus sit. Hoc tantùm nouit quisq; mortem siue infirmitatem extremam, illiusq; occasionem, repente venturam, hominemq; imprudentem, ac de a illa minime omnium cogitantem, adorituram, more b latronis, qui nocturnis horis furtim in ædes irrumpit, vt nos spoliet; & quicquid preciosi repererit, auferat. c *Dies enim Domini* (dicente Paulo Apostolo) *sicut fur in nocte, ita veniet.* vt domos corporû nostrorum conscendat; indeque omnium quod habemus preciosissimum, id est, animam, abstrahat, iudiciûq; de ea faciat.

Secundò, exquiram apud me, quem in finem voluerit Deus horam mortis hominibus esse occultam: nimirum, vt nos ad vigilantiam ingenti huius horæ formidine excitaret: quò illam pœnitentia peccatorum præueniremus,

I.

a Matt. 24.

42. 44.

b Luc. 12. 40

c 1. Thes. 52.

Apoc. 16. 15.

II.

E s ante-

d Eccles. 9.
10.

e Ioan. 12.
55.

f Math. 25.
11.

g Luc. 12. 40

h Luc. 12.
35 &c.

antequã mortis hora nos occupet: d & quocunq; facere potest manus nostra in meritorum & virtutum acquisitione, aliisque piis laboribus, e *instanter operemur, dum lucem habemus; ne, candela ex improviso deficiente, tenebra nos comprehendant.* Hoc monuit Christus ipse, dum parabolis, quas in hanc rem produxerat, his verbis concludit. f *Vigilate, quia nescitis diem neque horam.* Et *gestote parati, quia, qua hora non putatis, filius hominis veniet.* His ego verbis meipsum identidem exhortabor, mihiq; dicam: h *Præcinge lumbos tuos* diligenti passionum ac vitiorum mortificatione, & *lucerna ardentis* virtutum ac bonorum operum *sint in manibus tuis; & summã vigilantia expecta Dominum tuum: veniet enim die, qua non speras; & hora, qua nescis: &* quam tu minimè cogitas, illa fortassis est, quam ille ultimam esse decreuit: in qua nisi te bene paratum inuenerit, Heu quam eris deceptus!

III.

TERTIO, statuum apud me omnes mortes improvisas ac repentinas, quæ vnquam euenerunt, & quotidie eueniunt, esse totidem admonitiones, quibus me Dominus, huius veritatis admonet; quò, metu concepto, ingentium sollicitudine ad instantem mortem me præparem: mors enim, quæ hominem quemcunque occupauit, me quoque adoriri potest. Quamobrem, quando intueor, aut referri audio, nonnullos repente gladio cecidisse; alios hostium suorum manibus interemptos esse;

alios,

alios, cum sani dormitum concessissent, ex-
 tremum mortis somnum obdormiuisse: me-
 tum inde atque documentum accipiam: cum
 sit possibile, me quoque huiusmodi repen-
 tina morte, & ex improviso tolli. Ideoque
 diligenter mecum perpendam, ob quodeun-
 que mortiferum crimen, mereri me, simili
 morte mulctari, nisi statim confugiam ad a-
 sylum pœnitentiæ; quod CHRIS TUS in-
 dicauit, cum similes duo casus per illa tem-
 pora euenissent; interimente videlicet Pla-
 to Galilæos quosdam; & turri Siloe Hieroso-
 lymis repentino casu octodecim homines
 conterente; cum enim hæc ei relata essent.
i Putatis, inquit, quod hi Galilæi & Ieroso- *i Luc. 13. 2. 4*
lymitæ, præ omnibus Galilæis & Ierosoly-
mitis peccatores fuerint, quia talia passi
sunt? Non, dico vobis: sed, nisi pœnitenti-
tiam habueritis, omnes similiter peribitis.
 Quod perinde est ac si dixisset: Quando vide-
 ritis, quempiam repentinâ, & infelici mor-
 te tolli, nolite vobis inanem promittere se-
 curitatem, reputantes vobiscum, hoc illi e-
 uenisse, quod multis, & grauibus peccatis im-
 plicitus esset: quia verè affirmo vobis, quod
 omnis peccator, etiam cuius peccata tam
 graua non sint; nisi pœnitentiam agat, hæc
 animaduersione, eodemque modo, vt illi
 perierunt, perire sit dignus. Cum hæc igi-
 tur ita se habeant, quomodo non timeo,
 vel vna hora in peccato mortali, cuiuscum-
 que generis illud sit, permanere? Quis
 mihi

mih

k Eccles. 30.
24.

mihî feceritatem tribuit, nō venturum super me simile flagellum, quod iustissimè promerui? Quis me solū, à generali hac Christi in peccatores impenitentes interminatione, immunè fecit? O miser, & infelix peccator, *k miserere anima tua*, & da operam, vt Deum per pœnitentiam places, priusquàm de repente in hanc miseriam incidas.

PUNCTVM III.

a Heb. 9. 27.

TERTIA mortis proprietas est; quod semel tantummodò subeunda sit, iuxta illam Apostoli Pauli sententiam, *a Statutum est omnibus hominibus semel mori*, Ex quo sequitur, errorem ac detrimentum malæ mortis, cū sit omnium summum, nullum tamen in omnem æternitatem habere remedium; quemadmodum fors bonæ mortis, fælicitatē æternam adfert, sine iacturæ periculo. Si itaque semel in mortali peccato defunctus fueris, nunquam reperturus sum medium, ad iacturam hanc reparandam, quia (vti Salomon *b Eccles. 11. 3* inquit) *b Si ceciderit lignum ad Austrum, aut ad Aquilonem, in quocunque loco ceciderit, ibi erit.* id est, Si homo à morte præcisus, ad Aquilonē Inferni, propter obstinationem in peccatis, ceciderit; nullum illi vnquam superesse remedium, quo gratiam Dei recuperare, aut pœnas euadere valeat: Si verò ad Austrum Cæli, ob perseuerantiam in gratia Dei, ceciderit, nullo vnquam tempore formidabit; se aut crimen aliquod denuo admissurum, aut cælestem gloriam amissurum.

EX

Ex harum rerum viua & efficaci consideratione, *primo* quidem in me ipso obstupescā, & admirabor; quomodo fieri possit, ut maxima Fidei certitudine ista credens, in tanta nihilominus salutis meæ incuria, & voluntaria rerum, quarum mea maximè interest, obliuione, viuam! Deinde operam dabo, ut me ipsum excitem ad amplectendam citissimè poenitentiam, & morum correctionem, Spiritulq; feruorem; supplici prece Dominum rogans, ut arborem vitæ meæ, tali tempore, loco, & occasione succidat, ut non ad Aquilonem Inferni, sed ad Austrum Cæli cadat.

EXAMINABO quoq; me ipsum, (vti S. Bernardus monet) Si Deus me modò præcideret, *Serm. 49. parvorum.* ad quod latus casurus essem? & enitar, securam reddere causam meam, dignos veræ poenitentiae fructus proferendo, quibus a bor ad austrum cælestis gloriæ inclinatur: ut, si tum præcisa fuerit, in eam transplantetur.

*Quibus verò practicis deceptionibus homines circa tres prædictas veritates circumue-
niantur, meditatione duodecima de-
clarabitur.*

— 50 —